

SALME VED GRAVA

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Svein Harald Stormark

★ 25.03.1947 † 26.01.2024

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien

*Prest: Stein Hugo Fykse
Organist: Jostein Hauge
Solist: Lisbeth Stuberg*

DAHLS | VATNE
begravelsesbyrå

© inmemory.no | Design: 1106

*Fedje kyrkje
fredag 9. februar 2024*

PRELUDIUM

Amazing Grace – Trad.

ÅPNINGSSALME

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.

MINNEORD

SALME FØR TALEN

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande,
med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
når Jesus selv kommer innen borde:
da legger havet seg igjen.

La ankeret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelzers favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankeret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

TALE

VÅR FAR

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

SALME ETTER TALEN

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM

Ut mot havet – E. Fliflet Bræin